

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Izhaja vsa torka in sobota ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pada na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Solskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekalšču po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Veturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. J. Marušič).

O pretepih med domačini in italijanskimi delavci pri gradnji bohinjske železnice.

Že koj iz začetka, ko se je začela graditi bohinjska železnica, bili smo prepričani, da bode njena gradnja donesla nam in naši deželi poleg mnogih koristi tudi mnogo gorja in sitnosti. To se dogaja pač povsod, koder se gradijo železnice. Saj ni pa tudi drugače mogoče. Pri gradnjah železnic pridejo namreč skupaj ljudje od vseh strani sveta, ljudje raznih narodnosti, raznih šeg in najrazličnejših temperamentov. Pri gradbi železnic prihajajo skupaj dobri, slabi in celo najslabši ljudje. Zaradi tega pa ni nikako čudo, ako pride tu do najrazličnejših hudodelstev, do preprirov, pretepov, ubojstev, umorov, roparskih napadov in najraznovrstnejših tatvin. Da smo torej tudi mi na Goriskem v teku zadnjih dveh let, odkar se gradi bohinjska železnica, vse take plodove človeške pokvarjenosti okusili, to ni torej nič posebnega, ker se take reči dogajajo povsod, koder se delajo železnice in kjer ima posla na tisoče in tisoče iz vseh vetrov prišli ljudi, po veliki večini pa ravno takih, katerih vzgoja je bila zane-marjena navadno že iz otročjih let. Ali pri nas dogajajo se pa tudi take reči, katere bi prav lahko izostale, ako bi bili poklicani činitelji bolj pazili nanje ter pravočasno odstranili vzroke, kateri so jim dali povod. Prišlo je namreč zadnji čas do žalostnih in osodepolnih izgrediv med italijanskimi delavci in med domačini, ki bi gotovo izostali, ako bi poklicana oblast čula na pravočasne opomine, ki so ji dohajali od raznih strani in na razne načine, ponajveč pa potom slovenskih listov. Tudi mi smo že večkrat opozarjali poklicane činitelje na nedostojno vedenje nekaterih italijanskih delavcev med našim ljudstvom, in na rastočo razburjenost, ki vlada med njim radi izzivajočega nastopanja teh vročerkvežev, ki so prišli k nam s trebuchom za kruhom.

Mi nimamo gotovo ničesar proti italijanskemu delavcu kot takemu, namreč ako si isti na pošten način med nami služi kruh, in sicer že zaradi tega ne, ker je ravno pri gradnji bohinjske

železnice na razpolago dovelj zaslužka za domače delavce, kakor tudi za tuje. To pa zahtevamo od tujcev in bomo vedno zahtevali, da nas spoštujejo v naši hiši in da ne žalijo naših verskih in narodnih čntov. In ko se bodo tako ravnali, bomo mi prvi, ki bomo najstrožje obsodili vsakega domačina, ki bode žalil kakega mirnega italijanskega delavca samo zaradi tega, ker je Italijan, in pa zaradi tega, ker si je prišel služiti k nam kruha. Tako naziranje obsojati smo mi vedno najodločnejše in je še danes obsojamo, in nam ni prav nič žal, ako doleti kakega srboritega domačina zaslužena kazen zaradi tega, ker je storil mirnemu in poštenemu italijanskemu delavcu iz zgolj neumne nagajivosti kako krivico.

Ako bi torej temu tako bilo, takrat namreč, ko so trčili rihemberški fantje na italijanske delavce, in da bi bil povod zadnjemu pretepu med italijanskimi delavci in med domačini, ki se je vršil zadnje nedeljo v Štanjelu na Krasu, le ta, ker so delavci Italijani in ker so si prišli služiti kruha v naše kraje, potem nam bi nikdar ne prišlo na um, da bi zaradi tega naše ljudi branili. Ali povoda za pretepe v Rihembergu, kakor tudi v Štanjelu je iskati vse drugje. Italijanski delavci, ne vsi, izzivali so naše mirno ljudstvo pred pretepoma že mnogokrat in na razne načine. Žalili so njega verski in narodni čnt ter se rogali navadam in šegam našega ljudstva. O tem so se naši ljudje pritoževali na razne strani in na razne načine, a vse njih pritožbe bile so zaman, povsod so našli gluha ušesa. Zaradi tega pa je rastla vedno bolj nezadovoljnost med našim ljudstvom, in ogorčenost priklopela do vrhunca ter prišlo je do dejanj, katera so sicer postavno nedovoljena in so, recimo, sama na sebi tudi obžalovanja vredna. Ali za božjo voljo, kri ni voda, in se ni tudi prav nič čuditi, ako ima tudi pri naših ljudeh potrpežljivost svoj konec. S tem pa nočemo nikakor hujskati naših ljudi, ne, marveč nasprotno. Mi danes zopet pozivljamo naše ljudstvo, naj se vede mirno in naj se ne dá od nikogar zapeljati do nepremišljenih dejanj, da ne bode moralo nositi posledic, ki bodo zanje težje nego pa moralna potrtost, katero morajo

večkrat prenašati, ko vidijo, da ne najdejo doma zadostne zaščite pred objestnostjo onih tujih ljudi, ki so prišli v naše kraje s trebuchom za kruhom, ki bi morali biti hvaležni za to, da dobe pri nas zaslužka, a nas v zahvalo za to še žalijo in izzivajo. Ne moremo pa storiti od manje, da ne bi opozarjali pri ti priliki z vso resnostjo tudi onih činiteljev, katerih dolžnost je skrbeti za red in mir v naši deželi. Dotični činitelji bi morali vendar vedeti, da ima naše ljudstvo po božjih in svetnih postavah pravico mirno živeti v svojih lastnih domovih in v svojih vaseh. Ti činitelji bi morali tudi dobro vedeti, da je njih sveta dolžnost braniti naše ljudstvo pred vsem, kar bi je znalo in je tudi v resnici vznemiruje in nadleguje v domačih vaseh in v njegovih domovih. Zaradi tega je pa tudi dolžnost teh činiteljev, da tudi sedaj, ko je privabila gradnja bohinjske železnice toliko najrazličnejših elementov v naše kraje, strogo na to pazijo, da ne bodo ti tuji ljudje nadležni in celo nevarni našim ljudem. Dolžnost je, pravimo, teh činiteljev, da odstranijo koj od nas vse take elemente, ki se mirno ne vedejo in ki skušajo pri vsaki priliki izzivati naše ljudi. Naj ne bodo torej gluhi za pritožbe in naj ne čakajo toliko časa s svojim nastopanjem, dokler ni naše ljudstvo zgubilo potrpežljivosti ter začelo samo iskati zadoščenja. Saj znajo biti odločni, kadar se gre proti našim ljudem. V Štanjelu so n. pr. ravno zadnje dni italijanski delavci zaporedoma izzivali domačine, jih napadali v krčmah in zunaj njih, tako, da niso bili naši ljudje skoro varni ob vsaki uri hoditi po vasi. Izzivali so italijanski delavci naše vaščane s preglasnimi »evviva“-klici in s prepevanjem ital. pesmi. Na vse to bila so poklicana oblastva že opozorjena, če ne na drugi način, vsaj po časopisu. Ako bi poklicani činitelji ne imeli za te opomine gluhih ušes in slepih oči, bi se mogoče ne bilo dogodilo to, kar se je dogodilo, in bi ne bili danes komenski zaporj prenapolnjeni s štanjelskimi mladeniči. Torej pričakovali bi na pristojnem mestu več pozornosti in več opreznosti. Marsikdo nam bo hotel ugovarjati, češ, ako štanjelski fantje vpijejo po Štanjelu »živio“ in prepevajo slovenske pesmi, zakaj bi ne bilo dovo-

ljeno tudi italijanskim delavcem, da vpijejo po Štanjelu »evviva“ in da prepevajo italijanske pesmi. Ako mislijo štanjelski fantje, da jih Italijani s svojimi »evviva“-klici in s svojim italijanskim petjem izzivajo, z isto pravico trde lahko tudi italijanski delavci, da jih štanjelski fantje s svojimi »živio“-klici in s prepevanjem slovenskih pesmi izzivajo! Takega modrijana bi mi vprašali, kaj bi se zgodilo Slovincem, ki bi delali v kakem italijanskem mestu, recimo v Vidmu, ako bi oni hoteli demonstrativno kričati po videmskem mestu »živio“ in prepevati slovenske pesmi zato, ker bi tamošnji Italijani vpili »evviva“ in prepevali ital. patrijotične pesmi. Ako bi nam ta modrijan ne znal odgovoriti na to vprašanje, odgovorimo mu mi. Ako bi kaj takega počenjali v Vidmu Slovenci, bila bi pri njih koj videmska policija ter jih zaprla kot izzivače, ali bi jim pa v najboljšem slučaju ukazala molčati. Ravno tako postopati je imelo z italijanskimi delavci v Štanjelu štanjelsko orožništvo, kajti smešna bi bila trditev, da bi smel v Vidmu vse to počenjati Slovenec, kar je dovoljeno delati Italijanu. Če je pa temu tako v Vidmu, moralo bi biti v Štanjelu glede Italijanov jednako. In gotovo bi tudi bilo tako, ako bi ne bili v Štanjelu Slovenci, s katerimi se, po mnenju nekaterih krogov, lahko počenja kar se hoče ravno zaradi tega, ker so Slovenci. In to je ravno žalostno, in ravno to neopravičeno in nepošteno naziranje rodi žalibog sadove liki onim v Rihembergu in v Štanjelu, ki dokazujejo, da je mnogo, mnogo gnjilega nekje...

Vseslovenski mladeniški shod.

Vseslovenski mladeniški shod na Brezjah, ki se je vršil v ponedeljek dne 4. t. m., obnesel se je — naj bo to komu drago ali ne — v vsakem pogledu naj-sijajnejše. Ta dan je bilo na Brezjah zbranih nad 8000 slovenskih mladeničev in slovenskih mož, ki so glasno in jasno prisegali, da hočejo ostati vedno zvesti veri svojih očetov in svojemu narodu. Prisrčen je bil vsprejem in pozdrav mladeničev iz vseh slovenskih pokrajin, ki so se zbrali prvokrat v znamenju mladeniške slovenske sloge, ki so prišli sem,

rubelj, ali Sonja ga ni hotela sprejeti, del ga je na pleča, ali vrgla ga je proč, kakor žabo. In padel je na tla in tam je ostal, da je počrnel — nihče se ga ni dotaknil. Naposled ga zagleda sama gospa, šetajoča po dvoru.

»Ti menda seješ denar!“ reče gospodu. »Oj Bog moj, moj Bog!“

Gospod ni rekel nič, samo zeló je zardel.

Ali Sonja ni ostala dolgo na svetu. Od onega zasramovanja se je klatila po gozdu in močvirju, pa iskala svoje dete, in naposled so jo našli — vtopljenjo.

Gospod se je zeló užalil. Gospa pa je rekla: »Čemu treba žalovati? Ali nisi opazil, da je bila že davno zmešana. Tudi oči so bile nekako strašne, in govorila je tako blazno.“

»Saj res!“ In gospod se je oprijel te besede: »Ni bila pri pameti!“ — Tako si tolaži vest — gosposka žolč!

»Zmešana, zmešana! Saj res!“ — Tako sta se pogovarjala med seboj in bila sta — mirna.

(Dalje pride.)

LISTEK.

Zavodna vzgojenka.

Maloruski: Marija E. Markovič.

(Dalje.)

Oj mili Bog! kako počasi mineva dan! Da bi le prišel, večer. Gospa poreče, naj grem večerjat, pa postojiva s Prokopom, se pogovoriva ter si potoživa svoje gorje. Po dnevi nisva utegnili, če tudi sva se kdaj sešla.

»Nesrečna vajina ljubav!“ reče nekoč Sonja, »smilita se mi.“

»Čemu pa strašiti ju?“ odvrne babica. »Čemu si je izbrala ženina, naj ga je — to je pač njena usoda taka.“

33.

A gospa je bila vedno bolj zlobna, vedno bolj se je togotila in srdila. Da sem se le malo zakasnila, pa se je že zadržala: »Kje si bila?“ In spet je bila za me huda ura.

Britko sem trpela, ali kdo mi je mogel pomagati? Saj se je spominjal vsakdo le svoje bede. In še Prokop je bil vedno bolj turoben, in zvečer nam ni bilo ne za jelo, ne za pilo, ne za raz-

govor. In poleg lastne nesreče, še ptuja. Človek ni vedel, kaj početi!

Sonji je bil zbolel otrok. Ona pa je morala skuhati gospi obed, pa večerjo, pa okopavati, obsejati. In vendar je še grmelala gospa: »Nič ne delaš, potepa, zastoj ješ moj kruh! Čaj, te že naučim delati!“

Celo noč ni spala Sonja radi bolnege otroka. Zjutraj se je prekrizala pa — odšla delat. Tedaj pa je babica skrbela za malo, ali je prinesla otroka k materi, ali pa je šla sama tje in povedala: »Dete molči! ali mala spi!“ In tako je pomagala neutrudno — bila je pravi božji dar!

»Čemu pa se trndite, Sonja, toliko — brez počitka?“ rečem jej.

»Moram delati — delati dokler morem. (Oči so jej kar žarele). Morda jej ugodim, morda jo pa le potolažim!“

Ali ni jej ugodila, ni je potolažila. Delala je — dasi ni spala, naposled jo je premagal sen pri — zibelki! Vzbudi se, pa pogleda — a dete ni več dihalo!

Sonja je kar strmela. Mučila se je, pa tudi veselila.

»Pa bodi angelj božji, moje prisrčno, drago dete, vsaj britkosti ne bodeš poznalo, izvoljeno moje!“ Pa zopet je zaplakala: »Ali kdo pa bo stegoval ročice proti meni? Kdo me razveseli na svetu? Oj dete moje! zapustilo si me, hčerka moja nežna!“

Nazar jo tolaži, kakor bi se ne bilo nič zgodilo, ali tudi njemu se je omečil močni glas — skrivaj je žaloval bolj nego drugi.

Po tej nesreči je Sonja popolnoma opešala in tudi zbolela. Nele, da ni bila za delo, niti hoditi ni mogla. A gospa se je pa vendar le drla: »Čemu pa ne delaš. Jaz ti pokažem, da boš pomnila!“

»Zdaj se vas nič ne bojim!“ reče Sonja, zdaj me lahko živo sneste!“

»Prokop — rečem“ kaj bo pa zdaj z nami?!

»Justina, srce! ti si mi zavezala roke!“

34.

Gospa je pregnala Sonjo z dvora na roboto, tudi njenemu možu izvoščeku ni prizanesla.

Gospod je dal skrivši Sonji srebrn

da si segnejo v roke in da prisežejo, da hočejo ostati vedno Slovenci in sicer Slovenci verni, udani Bogu in narodu, kakor so bili udani njihovi pradedje, ter da se nočejo ločiti niti od jednega, niti od drugega, kakor bi to hoteli nekateri novodobni slovenski reformatorki, ki so že kedaj zavrgli geslo: Bog in narod! Zbralo se je tam nad 45 raznih društev z zastavami, in bilo jih je samo iz zelene Štajerske nad 1600 krepkih mladeničev in moč, ki so z drugimi slovenskimi rojaki iz raznih slovenskih pokrajin pod temi zastavami in ob zvokih krasnega našega „Naprej“ korakali proti svetišču Matere Božje, da izprose od nje pomoč v tem težkem boju, katerega bje dandanes ves slovenski narod za svoj obstanek. Ves ta velikanski sprevod pa se je vršil v najlepšem redu. Ko so dospeli do svetišča, vršila se je potem cerkvena slovesnost. Cerkveni govor je imel č. g. Janez Kalan pred cerkvijo. Sveto mašo pa je daroval preč. g. prelat J. Flis ob obilni udeležbi duhovnikov, ki so tudi v častnem številu prihiteli na Brezje.

Ob 2. urah popoldne pa je začelo na dvorišču g. Gabrijelčiča mladeniško zborovanje. Zborovanje je otvorila kranjska meščanska godba z „Naprej zastave Slave“. Iz tisoč in tisoč grl je zagrmel navdušeni „živio“. Potem pa so začeli razni govori in pozdravi.

Prvi je govoril deželni poslanec dr. Krek, ki je rekel, da Slovenci nimamo plemstva in da naše plemstvo je torej naš narod sam in naše slovensko ljudstvo, in to plemstvo hoče, kakor njihovi očetje, reševati pred sovražnikom narodne svetlinje. Govornik pozdravil je zbrane ter izrekel nado, da bodo slovenski mladeniči tudi takrat storili svojo dolžnost, ko bo de narod od njih zahteval resnih žrtev.

Za dr. Krekom govoril je dr. Šusterskič. Nato sta se odposlali udanostni brzojavki sv. očetu papežu in našemu cesarju. Ko so bili s tem končani pozdravi od strani poslancev, pričelo je pravo mladeniško zborovanje. Predsednikom zborovanja je bil izvoljen gosp. Smolnikar, podpredsednikom gosp. Gomilšek in tajnikom gosp. Štefe.

O mladeniški slovenski organizaciji je govoril nje navdušeni ustanovitelj č. g. F. S. Gomilšek. Med drugim je rekel: Bistvo mladeniškega gibanja obstoji v poštenem krščanskem življenju mladeničev, v njih iskrenem narodnem mišljenju ter v vsestranskem izobraževanju. To so tri prevažne točke mladeniškega programa. V svojem daljšem govoru pozival je mladeniče, naj z ljubeznijo do Boga in do Marije družijo iskreno ljubezen do domovine, do naroda slovenskega.

V imenu slovenske katol. akademike mladine je govoril g. Val. Božič, član „Zarje“ v Gradcu, ki je pozivljajl v imenu svojih tovarišev slovenske mladine, naj stoji vedno trdni ob braniku svojega slovenskega naroda in svoje katoliške vere.

Nato je sledila cela vrsta govornikov, ki so pozdravljali imenom raznih mladeniških društev.

V imenu Goričanov pozdravila sta shod mladeniča Vuk iz Mirna pri Gorici in pa Grča iz Hruševce pri Štanjelu. Po shodu svirala je še delj časa kranjska meščanska godba, in razvila se je prijetna zabava. V zrak švigali so umeteljni ognji ter poveljevali slavnost. Po višavah pa so goreli veliki kresovi. Z največjim zadovoljstvom, da so se tega shoda udeležili, začeli so zapuščati slovenski mladeniči in močje Brezje ter odhajati proti svojim domovom. Štajerci odšli so še le v torek zjutraj in sicer najprej na Bled, da si ogledajo ta biser slovenske domovine. Z Bleda pa so se vrnili zopet v Ljubljano, odkoder so po noči odpotovali v svojo lepo zeleno štajersko domovino. Ta shod ostane v najlepšem spominu vsem onim, ki so se ga udeležili.

Dopisi.

Iz Št. Mihela pri Šempasu. — Čudili se bodete, g. urednik, da slišite

tudi iz naše podgorske vasice nekaj zanimivega. Predno pa pričnem, Vas prav lepo prosim, da mi oprostite, ker moja roka je zelo žuljava in okorna. Znano Vam je, da imamo novo županstvo. Kdo smo sedaj Št. Mihelci in Ozeljanci? Kaj pa sedaj? Volitve novega starešinstva bodo že ta torek. Primimo se za srce ter pomislimo, kaj pri volitvah delamo. Le pridni, delavni možaki, kateri imajo srce za nas, in katerim je blagor občine sveta, le ti naj bodo naši občinski svetovalci. Ptujcev in tistih, ki niso našega rodu, nočemo da bi nas vladali. Mi smo gospodarji na naši mili slovenski zemlji, in ki tudi sami smo toliko zmožni, da bodemo pač z večjo ljubeznijo in v nemo delovali v blagor naše občine, kakor pa naši najhujši sovražniki našega milega naroda. — Zato pa, močje volilci, kličem Vam iz dna svojega slovenskega srca: Pridni, razumni slovenski možaki naj bodo naši občinski svetovalci, kateri bodo žrtvovali naši občini svoje moči, ter gledali le na napredek v občini. V to ime kličem: Bog z nami in sreča junaška! Volilec III. razreda.

Politični pregled.

Naš minister za zunanje zadeve v Parizu.

Dne 6. t. m. je bil naš minister za zunanje zadeve v Parizu, in je obiskal tam francoskega ministra za zunanje zadeve Delcasseja, ki je priredil našemu zunanjemu ministru na čast slovesen obed.

Češka politika.

V Iglavu se je vršil v torek 5. t. m. shod moravskih Mladočehov. Posl. dr. Stransky je govoril o političnem položaju ter je naglašal, da Mladočehi ne smejo opustiti obstrukcije. Obstrukcija se mora z vsoto odločnosti nadaljevati, v kljub temu da nalaga češkemu narodu velike žrtve. Dokler si ne pribore češkega notranjega uradnega jezika in češkega vseučilišča na Moravskem, ne smejo odnehati. Nadalje je govoril o potovanju dr. Körberja v Galicijo ter izjavil, da to potovanje ne sme Čehov motiti. Neprijetno pri vsem tem je le, da se bo dr. Körber zopet vrnil na Dunaj. S seboj v Galicijo bo vzel gotovo cel tovarni vlak obljub. Napram Čehom ima to potovanje pomen grožnje, ki pa nas ne razgreje. Edini pozitivni namen potovanja je, omogočiti poljskemu klubu popolni prehod v Körberjev tabor. Poljaki namreč zadnji čas niso imeli tako proste roke kot poprej. Galicija postaja politično močna ter je začela klub kontrolirati. Dr. Körber hoče tedaj vse kritične duhove pridobiti s svojo prikaznijo in s svojimi obljubami ter poljski klub pripraviti, da mu slepo sledi na vseh potih. Nadalje je govoril priznal, da v politični organizaciji celega češkega naroda obstoji neka kriza, ki ima glavni vzrok v tem, ker mladočeška stranka dandanes ne deluje več s tisto lahkočo in s tistimi uspehi, kakor je lahko delovala nekdanj. Dorasla je generacija, ki precenja moči Mladočehov. — Shod je končno s posebno resolucijo odobril taktiko Mladočehov.

Izgradl na inomoškem vseučilišču.

V sredo so polagali na inomoškem vseučilišču nekateri italijanski visokošolci drugi državni izpit. Ker je bil predsednik dotične izpraševalne komisije nemški profesor Schiffner, so italijanski visokošolci proti njemu demonstrirali ter vpili: Doli z njim! Pozneje so se italijanski visokošolci zbrali k nekemu zborovanju, na katerem so protestirali proti nastopu nemškega profesorja Schiffnerja. Ko so pa šli od zborovanja, trčili so skupaj z nemškimi visokošolci, in je nastal med Nemci in Italijani hud pretep, pri katerem je bilo ranjenih mnogo visokošolcev.

Razmere na Ogerskem.

V ogerskem državnem zboru je sicer obstrukcija formalno prenehala. Ali kakor se zdi, in kakor vse kaže, se ista bistveno vendarle tira naprej. Temu v dokaz je razprava o državnem proračunu, ki je že več tednov na dnevnem redu, in se nahaja vedno na istem mestu. Vsakdanje seje so navadno jako kratke. Madjarske poslance, kakor se vidi, prav nič ne nadleguje huda vročina in ne žele prav nič po počitnicah. Človek ne ve, kako bi si to tolmočil. Morebiti pa so poslancem jako dobro došle dijete, katere si služijo na ta lahek način. Zadnje dni so se posebno hudo razkoračili nad Hrvatsko. Prvi, ki je to storil, je bil hrvatski poslanec Kovačević, prava pravcata prodana duša. Njemu so pa potem sledili drugi madjarski poslanci, med njimi tudi nekdanji ministerski predsednik Banffy, in tudi bivši hrvatski ban

Khuen, in še drugi taki plemeniti značaji. V svojih govorih so ti nesramni madjarski šovinisti celo trdili, da Hrvatska ni nikaka kraljevina, marveč le navadna pokrajina ogerske države. Seve, da so taka izzivanja hudo razburila Hrvate, in gotovo ne preteče mnogo časa, ko bodo Hrvati zopet na primeren način odgovorili na ta izzivanja. Mesto da bi se ti madjarski šovinisti brigali za svoje notranje razmere, in v prvi vrsti za bedo, v kateri se nahajajo nižji slojevi madjarskega ljudstva, trtajo raje čas s takimi izzivanji, ki vedno bolj pootstrujejo nasprotstva med Hrvati in Madjari, nasprotstva, ki bi sčasoma prav lahko vskipela do skrajno osodolnih posledic za jedne in za druge. Kako neznosne da so razmere na Ogerskem med priprostim ljudstvom in med madjarsko gospodo, dokazujejo ravno stavke, ki nastajajo zadnje dni po celi Ogerski med kmet-skimi delavci. Zdaj je namreč na Ogerskem čas žetve, a kmeti delavci odpo-vedali so gospodi svojo pomoč. Prišlo je že tako daleč, da se poljedelski minister s to zadevo prav resno peča. Priskrbeti je moral že do sedaj za 2000 delavcev izven Ogerske, da bodo pri žetvi nadomeščali domačine. Na posestvu Nagy-Bajon so te dni delavci pustili delo. Oskrbnik, po imenu Bayer, odpeljal se je k sodnji in zaprosil tam orožnike, naj bi prisilili delavce, da začno spet žeti. Ali ko se je ta od sodnje vračal, počekali so ga na potu delavci, ga napadli in ga celo ubili. To dejstvo jasno dokazuje, da bi se morali Madjari v državnem zboru poprej pečati s svojimi lastnimi zadevami in svojo lastno revo, ne pa da izzivajo Hrvate, katerim so tekom zadnjih desetletij toliko milijonov goldinarjev požrli.

Prodani Italijanski mobilizacijski in vojni načrti.

V sredo so zaprli v Mesini na Sicilijanskem poveljnika tamošnjega vojaškega okrožja, kapitana Ercolossija in njegovo soprogo Zama, ker je izdal neki tuji državi italijanske mobilizacijske in druge vojne načrte. Ker je na sumu tudi njegova žena, da je možu pomagala pri ti prodaji, zaprli so tudi njo. Prodani dokumenti so baje velikanske vrednosti in važnosti, in je zaradi tega napravil ta dogodek neizrečeno mučen utis v vseh vojaških krogih. Država, ki bi bila prišla v posest omenjenih dokumentov, bila bi baje Francija.

Nov škandal v Italiji.

Komaj se je nekoliko pleglo razburjenje, ki se v Italiji nastalo vsled odkritja poneverjenj bivšega naučnega min. Nasija, je prišel na dan drug škandal, in sicer sta prizadeta bivši poštni minister in njegov državni podtajnik. Državna sredstva sta rabila za zasebno porabo. Squitti je imel n. pr. pokvarjen želodec in na državne stroške je naročil za 197 lir „pepsina“. Drugikrat je kupil potovalni kovček na državni račun, ki je stal 160 lir. Squitti in Galimberti sta bila samca, ko sta nastopila svoji mesti v ministerstvu, in ko sta se oženila, sta na državne stroške eden drugemu darovala razne stvari. „Corriere della Sera“ priporoča italijanski državni zbornici strogo nadzorovanje o izdatkih pri ministerstvih, ker najbrže spi najvišji računski dvor.

Iz Macedonije.

Vasil Hristomanov, ki je odposlal poštni omet, v katerem se je nahajal peklenski stroj, ki je eksplodiral na poštne vlaku solunske železnice, je bil v sredo obsojen na smrt.

Kršćanstvo na Japonskem.

Istina je sicer, da vlada na Japonskem popolna verska svoboda, in res je tudi, da je več visokih uradnikov in častnikov, ki pravijo, da so kristjani. Splošno se pa ne vidi rado, posebno v armadi, ako postane kdo kristjan. O tem piše poročevalec „Frankfurter Zeitung“, ki je bil dlje časa učitelj na vojaških šolah v Tokiju: V vojaških šolah ne sme nikdo priznati odkrito, da je kristjan. Kadeti so mi večkrat zaupali, da so krščeni, in dobil sem tudi pisma od krščanskih mater, a vselej so mi rekli, da naj take stvari ohranim zase. Kadeti so smeli brez vsake ovire obiskovati nemško službo božjo zato, da so se vadili v nemščini. Gorje onemu kadetu ali mlajšemu častniku, ki bi obiskoval redno krščansko službo božjo. Japonci so popolnoma versko brezbržni, a iz političkih vzrokov nasprotujejo krščanstvu. Neki katoliški misijonar je nekdanj o tem pripovedoval poročevalcu sledeče: Več častnikov je zahajalo k meni, da so se zastonj učili francoščine. Konečno je misijonar zapazil, da so se ga častniki izogibali na cesti in celo sramovali ga pozdraviti. Japonci sovražijo krščanstvo ravno tako, kakor tudi sovražijo vse tujce, katere le trpe.

Rusko-japonska vojska.

Pri vsem tem, da je začelo v Mandžuriji deževati, da reke naraščajo, in da voda preplavlja poti in planjave, vrše se skoro vsaki dan večji ali manjši spopadi med Rusi in Japonci. Tako poroča „Lokal Anzeiger“ iz Petrograda, da so do spele tje vesti iz Liaojanga, da se je med hudim nalivom približal jeden bataljon Rusov pod poveljsvom generala Kastalinskega Japoncem v Landiansianu, ki so bili utaborjeni pri Landiansianu, in da je bila tam jedna stotinja Japoncev do zadnjega moža pobita. Pri tem spopadu so Japonci Ruse skoro popolnoma obkolili. Ali prišel je Rusom na pomoč jeden drugi bataljon, in v boju, ki je trajal delj časa, so Rusi izgubili 300 mož, a Japonci pa 1000. Torej med vladivostoško eskadro in med japonsko, pod poveljstvom admirala Kamimure, prišlo je severno od Gensana v resnici do spopada. Zmagonosna bila pa je ruska eskadra, ki je potopila jedno japonsko torpedovko in jedno uničevalko torpedov. Vladivostoška eskadra je prispela potem nepoškodovana v vladivostoško pristanišče. —

Generalni poročnik Saharov brzojavlja generalnemu štabu: Dne 2. julija smo opazili v kajčovski okolici, da so se sovražne prednje čete umaknile proti jugovzhodu, ter zasedle kraje 14 km. severovzhodno od Niučvanga.

Iz Liaojanga poročajo, da izvršuje do 20.000 Japoncev obhodno gibanje proti Mukdenu. Glavna japonska vojna moč stoji blizu Liaojana. Vsak čas se bo vršila velika bitka, seveda če bo dopustilo vreme. Sedaj je cela Mandžurija podobna velikemu močvirju.

Generalni poročnik Saharov brzojavlja generalnemu štabu: 3. t. m. je zasedel oddelek naših prednjih čet vzhodno od Liaojana prelaz Janzelin. Zvečer so sporočili ogledniki, da je 1500 mož sovražnih prednjih čet zasedlo pred nami ležeča kraja Ehavonan in Ehakumenza ter da je ostala sovražnikova glavna moč za prelazoma Penculin in Mandulin. — Istočasno smo opazili, da koraka sovražni bataljon okoli našega levega krila smeri Liautiansiena. Da to preprečim, odposlal sem proti omenjenemu krju pet stotnj, dva jahajoča strelska oddelka in pol stotnije kozakov. Da določimo sovražnikovo moč, odposlali smo pod poveljstvom polkovnika Lečiskija 10 stotnj na ogledovanje. Tri stotnije so odšle pod poveljstvom polkovnega poročnika Skarnitzkyja proti Makumenzi, dva kilometra južno od Kavuana in na križišče prelazov Sinkailin in Sakolin, da s tem ščitijo umikanje Sečitzkyjevega oddelka.

Berolinski listi dobivajo poročila iz južne Mandžurije, da se je pričela deževna doba, in ni tri tedne pričakovati važnejših vojnih operacij. Vsa južna Mandžurija je podobna močvirju, v katerem stoji čete, ne da bi se zamogle gibati. Prevoz topov in trenja je popolnoma nemogoč.

Japonsko brodovje pred Port Arturom oslabiljeno. — „Times“ poroča iz Tokija: Japonci so odposlali nekoliko ladij Togovega brodovja, da naj stražijo oba vhoda v vladivostoško pristanišče. S tem hočejo preprečiti uspešne izlete Skrydlovega brodovja. Seveda je vsled tega brodovje pred Port Arturom oslabiljeno. Tako je tudi jasno, zakaj si je rusko brodovje pri zadnjem izletu dovolilo toliko prostosti.

Ruska torpedovka „Poročnik Burakov“ je dospela v nedeljo iz Niučvanga v Port Artur. V nedeljo ob 9. uri zvečer so poskušale 4 japonske torpedovke priti v portartursko pristanišče, a obrežne baterije so jih zapazile. Ena torpedovka je bila pogreznjena ob vznožju zlate gore, druga pa pod baterijo št. 22. Tretji je bil odstreljen dimnik, četrti se je umaknila.

V soboto 6. t. m. je bilo vjetih v nekem kraju, katerega ime je še neznano, 50 japonskih vohunov. Vlaki vozijo 16 milj od Port Arturja.

Dopisnik „Birš. Vjedomosti“ je brzojavil v sredo iz Dačičava: V torek je bil tukaj ljut boj, v katerem se je odlikoval oddelek generala Samsonova ter z drznim napadom prisilil sovražnika, da se je umaknil proti Sinučenu Kozaki so odbili sovražne predstraže. Ena zabajalska baterija je provzročila Japoncem velike zgube. Ko je sovražnik dobil znatna ojačenja, se je naš oddelek umaknil.

„Feuterjev biro“ je prejel v sredo iz Tokia poročilo, da je japonska križarka Kaimon zadela dne 5. t. m. v zalivu Talienvan na mino ter se po-greznila. (Križarka „Kaimon“ je bila spu-ščenav (mizarka leta 1882 ter je imela 1400 onelat in 9 topov.)

Car Nikolaj se poda danes v Penso, Sisraa, Samaro in Kazan na inspiciranje čet 1. in 6. armadnega voja, ki pojdejo na kojišče.

Ladiji ruskega dobrodelnega bro-dovja „Petrograd“ in „Orel“ sta pluli v torek oziroma v ponedeljek iz Črnega morja skozi Bospor in Dardanele. V sredo je plula ladija „Smolensk“ skozi Bospor in Dardanele. Ne ve se, kam so teladije namenjene.

Iz Dadičava so sporočili: Dve ko-loni našega vztočnega oddelka sta re-kognoscirali v nedeljo po noči v smeri proti Letsepulse v svrhu, da preženiti od tam Japonce. Podjetje se je dobro iz-vršilo. Brez streljanja smo se približali na 150 korakov japonskim predstražam, obstoječim iz enega polka, katere smo napadli z bajoneti. Japonci se niso mogli držati. To je bil prvi poskus na bajonete. En del se je zgrudil, drugi je bežal. Ko so se približale močnejše japonske sile, so se umaknile kolone v svoje prejšnje pozicije. Hrabrost čet in njih umikanje, ki se je izvršilo ob silnem streljanju ja-ponskih čet, je pohvalil poveljnik.

V torek sta marširala dva bataljona Japoncev in 6 eskadronov 22 vrst južno od Kaiču. Naše konjstvo jim je jahalo nasproti. Naše topništvo je hitro za-vzelo pozicije. Pred streljanjem ruskih topov in pušk so se Japonci naglo umak-nili proti jugu. Kozaki so jih preganjali. Del gorskih prelazov so Japonci že za-pustili ter koncentrujejo v okolici Siujena svoje čete. Po dvanednem lepem vre-menu so bile zopet v torek velike plohe.

Podamiral Skridlov je brzojavil carju iz Vladivostoka, da je dne 5. t. m. odposlal pod poveljstvom podadmirala Raden nekaj torpedovk v Gensan. Te niso našle tam nobene japonske vojne ladije. Našle so pa nekaj drugih ladij, posebno pa več transportnih, katere so pogreznile v morje. Japonci so začeli streljati iz mesta na ruske torpedovke, a so se morale umakniti pred ruskimi streli. Rusi so izstrelili nekaj grenat in ž njimi vžigali japonsko vojašnico. Pri Koreji ste trčili skoraj skupaj z vladivo-stoško eskadro pod poveljstvom pod-admiral Bezobrazova. Rusi so se umak-nili, ker je bila japonska eskadra mnogo številnejša. Japonci so poslali za Rusi več torpedovk, ki pa niso nič opravile, marveč so Rusi dve od njih pogreznili v morje. Ruska eskadra vrnila se je popol-noma nepoškodovana v Vladivostok. Pri-peljala je seboj neko veliko angleško ladijo, ki je vozila vojni material za Japonce.

Domače in razne novice.

Veselica „Šolskega Doma“. — Opozarjamo se edenkrat na veselico, ka-tero priredijo učni zavodi „Šol. Doma“ danes popoldne ob 5. uri in pol in jutri popoldne ob isti uri na dvorišču poslopja „Šolskega Doma“.

Za „Šolski Dom“ je prejelo naše upravnništvo: Klanjšček Franc, vikar v Gorenji Trebuši, dva deleža „Krojaške zadruge“ v znesku 80 K; pri izletu v Kronbergu za črešnje 12 K; na dražbi „Narodnega kolk“ 12 K 72 h.

Srečna hvala!

Praznik sv. slovanskih apostolov Cirila in Metoda. — V nedeljo bomo obhajali goriški Slovenci praznik sv. Ci-rila in Metoda. V cerkvi sv. Ignacija bo ob 8. uri sv. maša, mej katero bo pel mladi pevski zbor „Slovanskega kato-liškega delavskega društva“.

Želimo, naj bi se udeležili goriški Slovenci v obilnem številu službe božje!

„Slovensko bralno in podporno društvo“ v Gorici vabi svoje društvenike k sv. maši, ki bo v nedeljo v cerkvi sv. Ignacija ob 8. uri.

Umrl je v Mojstrani pod Triglavom v torek ob eni popoldne svetovnoznani čebelar g. Mihael Ambrožič. Pokojnik je bil kot čebelar svetovno znan. Pošiljal je svoje čebele po vsi Evropi, deloma tudi v druge dele sveta, v Ameriko, Vla-divostok. Gospod Ambrožič je proslavil kranjsko-gorenjsko čebelo kot najprid-nejšo. Na velikih čebelarskih razstavah je dobil čez 130 zlatih, srebrnih in bro-nastih svetinj in okoli 150 častnih diplom. Tudi ministerstvu je bil predlagan, da dobi zlat križec za zasluge, pa ga je smrt prehitela.

„Soča“, katere je bila prinesla v dveh člankih slavospeve o svoji visoki modrosti in znanstveni učenosti gledè deželne norišnice, grozi in naznanja, da preseneti javnost z daljno tozadevno raz-pravo, kako se gospodari v deželni hiši, ter da pokaže v pravi luči člankarja v „Gorici“, kateri se je drznil napisati o tem vprašanju brez Gabrščekovega do-voljenja „dva dolgovozna članka brez smisla, brez vsake resnosti“. Že taki članki delajo torej „Soči“ preglavico in jo vznemirjajo; mislite si pa, kaj bi list začel, ako bi prinašala „Gorica“ v tej zadevi „resne in smiselne“ članke. — Imenovani list jadikuje tudi, da ga ho-čemo smešiti ter da se zaletavamo po stari navadi v Gabrščeka, ki ne stoji v nikaki zvezi z označenimi razpravami o deželni norišnici, — in tako se pritožuje ista „Soča“, katere je napisala dolgo in konfuzno razpravo v tej zadevi brez najmanjšega povoda, kateri razpravi je konec grd napad na poštenost „klerikalnih“ poslancev in odbornikov.

Iz Štanjela na Krasu nam po-ročajo, da je prišlo tam v nedeljo do pretepa med domačini in med itali-janskimi delavci. Na strani domačinov pa so baje stali tudi Dalmatinci in drugi slovenski delavci bohinjske železnice. Povod temu pretepu so dala, tako se nam poroča, razna izzivanja od strani italijanskih delavcev, ki so se dogajala zadnji čas in razburila domače duhove. Zaprtih je baje v Komnu vse polno štanjelskih fantov. Mi svetujemo našim ljudem, naj bodo mirni in hladnokrvni, ter naj se ne prenačijo, kajti vse zle posledice trpeti bodele sami. Nam ni sicer znano in se nismo sami prepričali o načinu izzivanja od strani italijanskih delavcev. Ako je pa vse res, kar se nam pripoveduje, potem je res žalostno, da se more kaj takega goditi. Italijanski de-lavci tekli so seveda koj v Trst k svo-jemu konzulu, ter se tam izdali za mu-čenike, in židovski „Piccolo“ pritisnil jim je na glavo tudi v resnici koj mučeniški venec. Kdor zna pa zna!

In s tem hočemo rešiti domovino. — Pod tem naslovom priobčuje tukajšnji italijanski list „Il Gazzettino popolare“ kratek člančič, v katerem on, namreč italijanski list, na prav drastičen način opisuje omiko nekaterih tukajšnjih Itali-janov. Člančič slove tako-le:

„Vsaki večer brez izjeme sedijo okolo neke mize pred neko kavarno („Caffè Teatro“) štirje gospodiči, kakikrat tudi pet njih, ki niso nikdar trpeli po-manjkanja, ki niso nikdar videli čez me-ter daleč pred nosom, in ki ne vedo, koliko mora revež trpeti, da si zasluži kosček kruha. Vzgojenim v pernican, bila jim je vedno izpolnjena vsakojaka voljica, in tako so vzrastli brez sleher-nega plemenitega čustva, da ne znajo spoštovati onih, katerim ni bila sreča mila. Ti ljudje hoteli bi biti duhoviti, a prikazujejo svojo duhovitost edino le v takih stvarih, o katerih bi bilo grdo go-voriti. Kakor je mnogim znano, in ako bi pa komu vendarle ne bilo znano, po-vem mu jaz, da prihaja k gradbi bohinjs-ke železnice mnogo Srbov in Črnogor-cev, ki so oblečeni v svoji narodni noši. Prihajajo od tako daleč, da bi si zaslu-žili kosček kruha, a dogodi se večkrat, da se morajo vrniti zopet v domovino, ker ne najdejo zaslužka. In dogaja se torej vsled tega, da gredo skozi naše mesto ti ljudje skoro vsaki dan s culico na hrbtu, in najbrže večkrat tudi s praznim trebuhom. Pa veste li, kaj počenjajo pri ti priliki oni rešitelji domovine, o katerih sem vam v začetku govoril? Pačijo se jim in se jim smejejo, ker niso iste na-rodnosti kakor oni, ter jim očitajo rev-ščino in njih žalostni stan, in izsilijo več-krat rdečico srda na teh vsled pripeka-nja solca očrnelih obrazih. To pa ni nič drugega, nego politika navadnih barab.“

Tako torej sodi o kulturi italijan-skih gospodičev italijanski list. Mi smo popolnoma prepričani, da je njegova sodba pravična, kajti on najbolje pozna svoje ljudi.

Odbor goriške ženske podruž-nice družbe sv. Cirila in Metoda je v svoji seji dne 5. julija določil prirediti prvo nedeljo v oktobru (t. j. 2. oktobra) t. l. na Katarinijevem vrtu v Gorici ve-selico na korist slovenskim učnim zavo-dom, imenoma družbi sv. C. in M. in „Šolskemu Domu“, vsakemu s polovico dohodka. — Da bo imela veselica tem večji vspeh, prosimo bližnja narodna društva, naj blagohotno domače veselice tako uredi, da ne bode po goriški oko-lici nobene veselice.

Odbor gor. žen. podr. družbe sv. C. in M.

Nesreča pri delu. — Včeraj po-poludne zgodila se je blizu Solkana ve-lika nesreča. Tam, kjer se delajo pripravljalna dela za veliki železniški most čez

Sočo, ki bo obstajal, kakor je znano, iz jednega samega oboka, vtrgal se je včeraj popoldne okoli 4. ure še precej velik plaz, ki je zasul popolnoma dva italijanska delavca, tri pa samo nekoliko ranil na nogah. Drugi delavci, ki so koj pritekli na pomoč, odkopali so sicer za-suta delavca ter ju našli še pri življenju, a bila sta tako hudo poškodovana, in se dvomi posebno o enem, da bi še kdaj okrevala.

Iz kanalske davkarje polupre-teklega časa. — Kmetič je prišel pla-čevati davke, ter prosil davkarja, naj ga počaka, ker nima denara zaradi slabe letine. Toda davkar ga je zavrnil: „Ne štopite, ja nišem gašpod, finansdiresjon je gošpa! Pejte ga tam, kaj bo rekla on!“

Konec šolskega leta na goriški gimnaziji. — Danes je končalo šolsko leto na goriški gimnaziji. V letnem po-ročilu je objavil profesor dr. Ozvald raz-pravo „Zur Phonetik“.

Čudno je vsekako, zakaj ne piše profesor slovensčine svoje razprave o slovenskem narečju v slovenskem jeziku! Tudi lani je imelo šolsko izvestje v nem-ščini pisan sestavek o pouku slovensčine na srednjiholah!

V minolem šolskem letu je vstopilo 497 učencev in 4 privatisti, koncem leta jih je bilo 464 in 4 privatisti, in sicer iz Gorice 93, z ostalega Primorskega 335, od drugod 40.

Po materinem jeziku je bilo 230 Slovencev, med temi 31 iz Gorice, 196 Italijanov, 37 Nemcev, 2 Hrvata, 2 An-gleža in 1 Grk.

Po veroizpovedanju je bilo 458 ka-tolikov, 3 protestanti, 4 židi, 1 grško-iztočnega veroizpovedanja, 2 brez vero-izpovedi (konfessionslos).

Šolnina je znesla 11.710 K, usta-nove je uživalo 41 učencev v znesku 11.546 K.

Učni uspeh je bil ta-le: Odličnjakov je bilo 42, prvi red je dobilo 313 učencev, drugi 62, tretji 24, ponavljalni izpit 24, 3 niso izprašani radi bolehnosti.

Izmed 42 odličnjakov je bilo 17 Slovencev.

Imena teh 17 belih vran so sledeča: Bratina Ivan z Otlice (VIII. razred); Cigoj Leopold iz Malovše in Komavli Vladko iz Deskel (VII. razred); Čotič Bogomir iz Cerovega, Faninger Rihard iz Bolea in Kemperle Leopold iz Hudajužine (VI. raz-red); Peric Filip iz Sela (V. razred); Hrobat Rudolf iz Dobravelj (IV. razred); Budal Andrejček iz Štandreža in Gorkič France iz Spodnje Vrtojbe (III. razred); Fon Josip s Spenice (II. razred); Berbuč Alfonz iz Kanala, Huber Dragotin iz Bolca, Ivančič Dolfe iz Kobarida, Mrak Ciril z Vrat, Kos Emil iz Gorice in Sivec Ivan z Libušnjega (I. razred).

V pripravljalnem tečaju za gimnazijo je bilo koncem šolskega leta 38 učencev. Izmed teh ima prvi red z odliko 5 učencev, prvi red 29, drugi 2, tretji 2.

Toliko v naglici, o priliki še ne-koliko opomb.

Izgubljena listnica denara. — Neki voznik, ki vozi cement od Solkanske mitnice pa do Kanala, izgubil je v torek listnico, v kateri se je nahajalo 30 K in pa še nekaj drugih papirjev. Dotični voznik bil je okoli 9. ure pri Lenasijevi hiši v Solkanu, kjer je kupil nekaj otrobov. Od tam šel je z vozom do Mozetičeve, po domače „Dročeve“ gostilne, kjer je ostal do 4. ure popoldne, in se tam v hlevu odpočil. Ob 4. uri popoldne pa se je odpeljal proti Kanalu, in pri Dolgi-njvi je zapazil, da mu listnica manjka. Oni, ki bi bil našel listnico, naj bi jo iz-volil izročiti v našem uradništvu, ali pa vsaj naj bi se pri nas oglasil, da mu naznanimo voznikovo ime in bivališče.

Kmetijski shod v Gorici. — 28. julija (zadnji četrtek meseca) vršil se bode v Gorici javen shod goriških kme-tovalcev. Predmeti, o katerih se bode razpravljalo, objavijo se pravočasno. Po shodu bo prvi občni zbor goriškega vi-narskega društva.

Družba slov. igralcev iz Ljub-ljane priredi dne 9. in 10. t. m., t. j. danes in jutri, dramatične predstave s koncertom v Cerknem.

Onim gospodom z Goriškega, ki obiščejo Ljubljano, na znanje. — Te dni je prišel gostilničar V. Car iz Cer-kvenice v hotel „Pri Slonu“ v Ljubljani, in zahteval slovensko postrežbo. Nihče mu dolgo časa ni hotel postreči, nihče ga razumeti. Konečno so mu vendar dali neko luknjko, katero so mu pa drago za-računili. — V tem hotelu torej ne ma-rajajo za slovenske goste!

Glede devetdnevnice v čast Brez-madežne na Barbani objavljamo: 1. Za Slovence je določen dan 18. julija. Vabljeni so posebno iz bližnje okolice, goriške in tržaške. 2. Duhovniki, ki so dobili od sa-mostana posebna vabila, naj jih blagovole

pribiti na cerkvena vrata. 3. Duhovniki, ki se mislijo udeležiti slovesnosti dne 18. julija, naj blagovole naznaniti to veleč. prelatu dr. Josipu Gabrijevčiču.

Ameriška eskadra obstoječa iz 6 oklopnjač in treh križark manjše vrste pod poveljništvom kontreadmirala Bar-keja pride v Trst dne 12. t. m. ter ostane tam 10 dni.

Celo družbo ponarejalcev de-narja je redarstvo zasledilo v Pulju. Dolgo časa že so prihajale ovadbe od raznih strani, da se širijo ponarejeni srebrni goldinarji. Slednjič se je posrečilo re-darstvu, da je zalotilo šestorico ponarejalcev. Redarstveni organi so zaplenili tej družbi razno orodje, kovine, pečate itd. Pa tudi takega orodja so dobili, ki se potrebuje na ulomih. To je že tretja družba zločincev, ki so jo v tem letu zalotili v Pulju.

Na učiteljskem v Kopru je raz-pisano mesto provizoričnega glavnega učitelja za matematiko in fiziko z nemškim in slovenskem učnim jezikom. Predpisano opremljene prošnje je predložiti služ-benim potom do 31. julija t. l. deželnemu šolskemu svetu za Istro v Trstu.

Strašna toča na Dolenjskem. — V ponedeljek zvečer okoli 8. ure se je v novomeški okolici vsula tako gošta in debela toča, da take ne pamtijo tam naj-starejši ljudje. Štiri zrna toče tehtale so 20 dekagramov. Tudi iz drugih krajev Dolenjske prihajajo žalostna poročila v tem pogledu. Tako je bila v Brusnicah po dvoriščih toča meter na debelo. Uni-čila je poljske pridelke skoraj popol-noma. Jednemu samemu posestnika po-bila je toča na tla nad 300 mernikov jabolk.

Sramovati bi se morali takih naprednih činov! — Kakor čitamo v „Slovenca“, pripeljal se je v torek zve-čer okoli 7. ure v Ljubljano, in sicer na Marijin trg, neki slovenski liberalec, kjer se je nahajala gruča štajerskih mla-deničev, ki so se isti dan vrnili z Bre-zij. Akoravno je imel dovolj prostora, da bi se peljal mimo njih, zavozil je nalašč naravnost vanje, a neki njegov somiš-ljenik mu je klical: „Le daj jih!“ Ako ni to vrhunec surovosti, potem ne vemo, kaj bi se smelo imenovati še surovo.

Cesarjeva zahvala. — Vse-slovenski mladeniški shod na Brezjah je presvetlemu cesarju brzojavno izrazil zvestobo in udanost. V torek je preč. gosp. generalni vikarj Janez Flis prejel iz Lila naslednjo brzojavko: Nj. c. in kr. apostolsko Veličanstvo je blagovolilo hva-ležno vzeti na znanje pri slavnosti Ma-rjinega jubileja na Brezjah izraženo za-gotovilo neomahljive udanosti in zvestobe.

Proti podraženju mesa. — Ob-činski svet v Solnogradu je sklenil na-praviti mesnico ter uvesti kvalitetne cene, da se napravi konec neprestanemu draženju mesa.

Dognano je, da so obče priljubljene in vsestransko razširjene »kapljice sv. Marka«, mestne lekarne v Zagrebu. Markov trg, najpotrebnejše v vsaki hiši. Po-dati se jih more bolnikom kot prvo pomoč, zdravim pa v odvrtitev boleznij. Zato pa opo-zarjamo p. n. gg. čitatelje na današnji oglas »Mestne lekarne« v Zagrebu, Markov trg, na 4. strani.

Rojaki!
kupujte narodni kolek!

Zahvala.

Vsem, ki so se v Trnovem pri Kobaridu udeležili pogreba moje soproge, oziroma hčere in sestre

Justine Kaus r. Fon

in nas ob britki izgubi s svo-jo mnogobrojno udeležbo pri pogrebu tešili, izrekamo tem potom svojo najprisernejšo zahvalo. Posebno se zahvalju-jemo vsem sorodnikom, pri-telejem in znancem, ki so pri-hiteli od blizu in daleč ter skazali pokojnici zadnjo čast. Enako se zahvaljujemo daro-vateljem vencev,

Trnovo pri Kobaridu, dne 8. julija 1904.

Žalujoči rodbini Kaus-Fon.

izvrstan okus kave dosežemo s priručnikom

Vydrave žitne kave

POSKUSITE! Vzorak dragovoljno.
Pošta 5 kg pošilja 4 K 50 h franco.

„DOMACI PRIJATELJ“
vsem odličnim začinom poslužuje meso.

Vydrava laboratorij fitos kafe Praga-VIII.

Išče se **PRAKTIKANT**
(PICCOLO) za kavarstvo
„Central“.

Vešč mora biti slovenskega, laškega
in deloma nemškega jezika.

Jakob Miklus,
trgovec z lesom in opeko, zaloga
vsakovrstnega trdega in mehkega
koroškega in kranjskega lesa ter
pohištva,
v Pevmi,
za Soškim mostom, p. Gorica,
priporoča p. n. občinstvu svojo
bogato zalogo, ter na novo otvor-
jeno
podružnico
na voglu prišedši od Soškega
mosta proti Gorici v hiši g. Fo-
garja h. št. 42.
V delavnici se izdelujejo vsa
v sodarsko in kolarsko stroko
spadajoča dela, in postrežba z
lesom po najnižji ceni. —

Anton Ivanov Pečenko, Gorica

Velika zaloga

pristnih belih in črnih vin
iz lastnih in drugih prizna-
nih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpo-
šilja po železnici na vse kraje
avstro-ogerske monarhije v so-
dih od 56 l naprej. Na zahtevo
pošilja tudi uzorce.

Zaloga piva

„Delniške družbe združenih
pivovaren Zalec-Laški Trg
in plzenskega piva „pra-
zdroj“ iz sloveče češke „Me-
ščanske pivovarne“.

Zaloga ledu, katerega se od-
daja le na debelo od 100 kg napej.

Cene zmerne. Postrežba poštena in točna.

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka

Te glasovite in ne nadkrijive kapljice sv. Marka se uporabljajo za
notranje in zunanje bolezni. Posebno odstranjujejo trganje po kosteh, nogah
in rokah ter ozdravijo vsak glavobol. One delujejo nedosegljivo in spasonosno
pri žlebovitih boleznih, ublažujejo katar in izmeček, odpravijo naduho, bolečine
in krče, pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Te preženejo
velike in male gliste ter bolečine po teh provzročene.

Tudi delujejo izobno proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni
na jetrih in slezih ter „koliko“ in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico
in od te izvirajoče boleti.

Te kapljice so najboljša sredstvo proti bolezni na maternici in „madroni“,
in zato ne bi smele manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši.

Dobivajo se samo v „Mestni lekarni v Zagrebu“. Naročuje se
edino in točno le pod naslovom:

„Mestna lekarna“, Zagreb, Markov Trg št. 40,
poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot en ducat (12 steklenic)
se ne pošilja. Cena je naslednja in sicer franko na vsako pošto:

1 ducat (12 steklenic) K 4- h	4 ducat (48 steklenic) K 14-60 h
2 „ (24 „) „ 8- „	5 „ (60 „) „ 17- „
3 „ (36 „) „ 11- „	

Priznanih pisem imam na tisoče, da jih ni mogoče vseh tukaj ponati-
sniti, zato navedem imena le nekaterih uporabljal kapljice sv. Marka, ter popo-
noma ozdravili: Iv. Barentinčič, učitelj Janko Kišur, kr. nadlogar; Štefan Barčič
župnik; Ilija Manič, opančar; Sofija Vu-
helič, šivilja; Jožef Seljanič, kmet itd. itd.

Mestna lekarna

Zagreb,

Markov trg št. 40, poleg cerkve
sv. Marka.

Vstanovljena l. 1360.

Kapljice sv. Marka.

Pri svetem Antonu Padovanskem

NOVA ZALOGA

cerkvenih oblek in nabožnih stvari.

Trst, Via Muda vecchia št. 2 (za mestno hišo)

Dobi se bogata izbira pianet, dalmatik, pluvial, humeral, roketov
kvadratov, kolarjev Leo, prsnikov, misalov, brevirjev, ritualov, diurnov in
nešteto nabožnih različno fino vezanih knjig, svečnikov, križev, svetilnic,
kelihov, ciborjev se srebrno kupo.

Jedina zaloga za celo Primorje kipov o vsakovrstni velikosti
in kvaliteti, umetniško delo v romanskem kartonu, priporočljivih posebno
za vlažne cerkve.

Zaloga sveč iz čistega čebelnega voska kakor tudi mešane
sveče I. in II. vrste, podob, vencev, križev in svetinj vsakovrstnih.

Lastna izdelovalnica palm iz umetnih cvetlic in vsakovrstnih
drugih del spadajočih k bogočastju, izvršijo se vezanja (ricami) najfinejša
za zastave, pregrinjala i. dr.

Popravlja se vsakovrstne stvari za ceno,
pri kojoj je izključena vsaka konkurenca.

Naročitve se izvršijo točno in hitro.

Ob nedeljah in praznikih je prodajalnica zaprta.

Z odličnim spoštovanjem

Anton J. Vogrič.

Svoji k svojim!

Svoji k svojim!

Opozorjamo vsakega varčnega rodoljuba, da edina hrvatska zavarovalna družba

„CROATIA“

stoječa pod pokroviteljstvom slob. in kralj. glavnega mesta Zagreb

z jamstveno glavnico 500.000 kron
in temeljno glavnico 200.000 kron

sprejemlje vsako vrsto nepremičnim (hiše, gospodarska poslopja, tovarne) ter pre-
mičnim (kakor pohištvo, gospodarsko orodje, stroje, živino, žito, slamo, seno, blago
v skladiščih ali na prostem itd.) v zavarovanje proti ognju in streli ob najnižjih
cenah in z najboljšim jamstvom. — Ista posreduje za svoje zavarovance posojila
na nepremičnine pri prvih denarnih zavodih. Dolžnost vsakega dobrega Slovana je
zavarovati se pri domačem zavodu — že da ne gre denar v tujino.

Glavno zastopstvo za Trst, Istro in Goriško v Trstu, ulica Miramar 11.

Vrhovno poverjenstvo za Goriško in Gradišćansko je v Gorici, ulica
Barzellini št. 22.

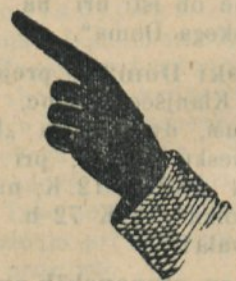
Krojaška zadruga

Gorica, Gosposka ulica 7,

naznanja,

da prodaja oblačila za dame
in gospode, Perkale, Zephyr
in drugo manufakturno blago
posebno za spomladni in letni
čas, blago vseh kakovosti in
po najnižje mogočih konkuren-
nih in stalnih cenah.

Vzorci najnovejše izbire se
na zahtevanje pošiljajo brezpla-
čno in poštne prosto.

DENAR

po 4%

Amortizacijsko posojilo ponujamo na 15 do 65-letno od-
plačevanje potom prvih kreditnih
zavodov iz Budimpešte in inozemstva do 1/4 cenilne vrednosti
proti vknjižbi na I. in II. mesto.

Osební kredit! Duhovnikom, častnikom, državnim in zaseb-
nim uradnikom, trgovcem, obrtnikom s po-
rokom ali brez poroka na 1 do 15-letno odplačevanje. Izvršuje
se hitro, kulantno in diskretno.

Konverzija bančnih in pravnih dolgov

Meller Lajos és Társai, bančni zavod

Budimpešta, VI. Dávid-utza 15.

(Protokolirana tvrdka.)

(Prosi se marko za odgovor.)

Anton Kuštrin

Gosposki ulic. h. št. 25,

priporoča častiti duhovščini in slavnemu
občinstvu v mestu in na deželi svojo
trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo:
Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Porto-
rico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu
istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju
Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3
4, 5. Več vrst riža. Mljavec prve in
druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1
funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič &
Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družba
sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega
mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v
Ajdovščini. Vse blago prve vrste.